“Bugün Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-’in kapıcısı olacağım”, dedim. O sırada Ebû Bekir -radıyallahu anh- gelerek kapıyı çaldı. Kim o? diye sordum. Ebû Bekir, dedi. Biraz bekle, dedikten sonra Peygamber -aleyhisselâm-’ın yanına vardım ve: Yâ Rasûlallah! Ebû Bekir geldi, huzura girmek için izin istiyor, dedim. «İzin ver ve onu cennetle müjdele!» buyurdu.

Ebû Mûsâ el-Eş'arî -radıyallahu anh-’dan rivayet edildiğine göre, bir gün evinde abdest alıp dışarı çıkarken kendi kendine: “Bugün Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-’den hiç ayrılmayacağım; hep onun yanında bulunacağım”, dedi. Sonra Mescid’e gidip oradaki sahâbîlere Peygamber -aleyhisselâm-’ın nerede olduğunu sordu. Onlar da: Şu tarafa doğru gitti, dediler. Ebû Mûsâ -radıyallahu anh- olanları şöyle anlattı: Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-’in gittiği yeri sora sora, nihayet O'nun Eris Kuyusu’nun bulunduğu bahçede olduğunu öğrendim. Ben de bahçe kapısının yanına oturdum. Peygamber -aleyhisselâm- tuvalet ihtiyacını giderip abdest aldı. Ben de kalkıp yanına vardım. Baktım ki Eris Kuyusu’nun kenarındaki taşların üzerine, kuyu ağzındaki bileziğin tam ortasına oturmuş, baldırlarını açarak ayaklarını kuyuya sarkıtmış. Kendisine selâm verdikten sonra geri dönüp kapının yanına oturdum. Kendi kendime: “Bugün Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-’in kapıcısı olacağım”, dedim. O sırada Ebû Bekir -radıyallahu anh- gelerek kapıyı çaldı. Kim o? diye sordum. Ebû Bekir, dedi. Biraz bekle, dedikten sonra Peygamber -aleyhisselâm-’ın yanına vardım ve: Yâ Rasûlallah! Ebû Bekir geldi, huzura girmek için izin istiyor, dedim. «İzin ver ve onu cennetle müjdele!» buyurdu. Geri dönüp Ebû Bekir’e: İçeri gir, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- seni cennetle müjdeliyor, dedim. Ebû Bekir içeri girdi. Peygamber -aleyhisselâm-’ın sağ tarafına geçip onun yanına, kuyunun ağzındaki taşın üzerine oturdu ve tıpkı Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- gibi baldırlarını açarak ayaklarını kuyuya sarkıttı. Ben de geri dönüp yerime oturdum. Ben evden çıkarken abdest almakta olan kardeşim arkamdan yetişecekti. Onu düşünerek kendi kendime: “Eğer Allah Teâlâ falanın hayrını dilerse onu buraya getirir”, dedim. O sırada birinin kapıyı ittiğini gördüm. Kim o? diye sordum. Ömer b. Hattâb, dedi. Biraz bekle, dedikten sonra Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-’in yanına giderek selâm verdim ve: Ömer geldi, huzura girmek için izin istiyor, dedim. «İzin ver ve onu cennetle müjdele!», buyurdu. Ömer’in yanına dönerek: Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- içeri girmene izin verdi ve seni cennetle müjdeledi, dedim. Ömer içeri girdi. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-’in sol tarafına geçerek kuyunun ağzındaki taşın üzerine oturdu ve ayaklarını kuyuya sarkıttı. Ben de dönüp kapının yanına oturdum.

Kardeşimi düşünerek kendi kendime: “Eğer Allah Teâlâ falanın hayrını dilerse onu buraya getirir”, dedim. Bu sırada biri gelip kapıyı itti. Kim o? diye sordum. Osman b. Affân, dedi. Biraz bekle, diyerek Peygamber -aleyhisselâm-’ın yanına gittim ve onun geldiğini haber verdim. «İzin ver ve başına gelecek belâ ile birlikte onu cennetle müjdele!» buyurdu. Geri döndüm ve: İçeri gir, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- başına gelecek belâ ile birlikte seni cennetle müjdeliyor, dedim. Osman içeri girdi. Kuyu bileziğinde oturacak yer kalmadığını görünce, onların karşılarında bir başka yere oturdu. Saîd ibnu’l-Müseyyeb dedi ki: Ben bu oturuş şeklini onların kabirlerine yordum. Başka bir rivayette: Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- bana kapıyı korumamı emretti. O rivayette şu ilave de vardır: Osman -radıyallahu anh- müjdeyi duyunca Allah’a hamd etti, sonra da: Allah yardımcım olsun, dedi.

[Sahih Hadis] [Buhârî rivayet etmiştir - Muttefekun Aleyh]

Ebû Mûsâ el-Eş'arî -radıyallahu anh-’dan rivayet edilen hadiste O, bir gün evinde abdest alıp dışarı çıkmış ve Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'i ararken kendi kendine: “Bugün Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-’den hiç ayrılmayacağım; Yani giderken de gelirken de hep O'nun yanında bulunacağım, demektir. Sonra Ebu Musâ -radıyallahu anh-, O'nu bulmak için mescide geldi. Çünkü Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- ya mescidde ya da ailesinin işleri için evinde ve yahut da ashabının faydasına olacak şeyler ile uğraşıyor olacaktı. Mescidde O'nu bulamayınca oradaki sahâbîlere Peygamber -aleyhisselâm-’ın nerede olduğunu sordu. Onlar da: Şu tarafa doğru gitti, dediler. Eris Kuyusu'nun olduğu yönü işaret ettiler. Eris Kuyusu; Kuba'nın yakınlarındaki bir kuyunun ismidir. Ebû Mûsâ -radıyallahu anh-, akabinde ordan ayrıldı ve Eris Kuyusu'na ulaştı. Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'i orada buldu ve kuyunun bahçe kapısının yanına oturdu. Peygamber -aleyhisselâm- tuvalet ihtiyacını giderip abdest aldı. Eris Kuyusu’nun kenarındaki taşların üzerine, kuyunun ağzının tam ortasına oturmuş, baldırlarını açarak ayaklarını kuyuya sarkıtmıştı. Ebû Mûsâ -radıyallahu anh-, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in bekçisi gibi kuyunun bahçe kapısında bekçilik yapıyordu. Ebû Bekir -radıyallahu anh- gelerek kapıyı çaldı. İçeri girmek istedi. Ancak Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e haber vermeden Ebu Bekir'in içeri girmesine izin vermedi. Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'e Ebû Bekir geldi içeri girmek için izin istiyor dedi. Bunun üzerine Rasulullah -sallallahu aleyhi ve sellem-: «İzin ver ve onu cennetle müjdele!», buyurdu. Geri dönüp Ebû Bekir’e: İçeri gir, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- seni cennetle müjdeliyor, dedi. Cennetle müjdelemesi büyük bir müjdedir. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- ile birlikte olması için O'na izin verdi. Ebû Bekir içeri girdi ve Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'i kuyunun ağzında otururken buldu ve sağ tarafına oturdu. Çünkü Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- her şeyde sağdan başlamayı seviyordu. Ebû Bekir -radıyallahu anh-, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in sağına O'nun oturduğu gibi yaparak oturdu ve ayaklarını kuyuya sarkıttı. Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'e muhalefet etmeyi kerih görerek baldırlarını açarak oturdu. Ebû Mûsâ -radıyallahu anh- şöyle demiştir: Ben evden çıkarken abdest almakta olan kardeşim arkamdan yetişecekti. Onu düşünerek kendi kendime: “Eğer Allah Teâlâ falanın hayrını dilerse onu buraya getirir”, dedim. Eğer gelirse izin ister onu da cennetle müjdelerdi. Ancak ikinci kişi içeri girmek için izin istedi. Ebû Mûsâ, Rasûlullah –sallallahu aleyhi ve sellem-‘in yanına gelip Ömer geldi, huzura girmek için izin istiyor, dedi. «İzin ver ve onu cennetle müjdele!», buyurdu. Ömer’in yanına dönerek: Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- içeri girmene izin verdi ve seni cennetle müjdeledi, dedim. Ömer içeri girdi. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-’i ve Ebû Bekir’i kuyunun ağzında otururken buldu. Sonra Rasûlullah

–sallallahu aleyhi ve sellem-‘in sol tarafına geçerek oturdu. Kuyunun etrafı dardı, geniş değildi. Bu üç kişi bir taraftaydı. Sonra Osman -radıyallahu anh- izin istedi. Ebû Mûsâ -radıyallahu anh- daha önce izin isteyenlerde yaptığı gibi yaptı. Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-: «İzin ver ve başına gelecek belâ ile birlikte onu cennetle müjdele!», buyurdu. Geri döndü ve: İçeri gir, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- başına gelecek belâ (imtihan) ile birlikte seni cennetle müjdeliyor, dedi. Onun hakkında nimet ve bela bir arada toplandı. Osman -radıyallahu anh- Allah’a hamd etti, sonra da: Allah yardımcım olsun, dedi. Belaya karşı Allah yardımcım olsun, bu müjdeden dolayı da Allah’a hamd olsun. İçeri girdiğinde kuyunun etrafının dolu olduğunu görünce onların karşısına geçip oturdu ve baldırlarını açarak ayaklarını kuyunun içine sarkıttı. Çünkü kuyunun ağzı dardı. Saîd b. el-Müseyyeb - Tabiinin büyüklerindendir- bu oturuş şeklini onların kabirlerine yordu. Çünkü üçünün kabri bir yerdedir. Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-, Ebû Bekir ve Ömer -radıyallahu anhuma-‘nın hepsi aynı mekana defnedilmişlerdir. Dünyada iken beraber bir yerlere gider ve beraber dönerlerdi. Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- her zaman Ben, Ebû Bekir ve Ömer gittik. Ben, Ebû Bekir ve Ömer geldik derdi. O ikisi Rasûlullah’ın dostları ve yardımcılarıydı. Kıyamet gününde kabirlerinden hep birlikte çıkacaklar. Dünya'da ve Ahiret'te hep birlikte olacaklardır. Osman –radıyallahu anh- onların karşısına oturdu. Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- başına gelecek belâ ile birlikte onu cennetle müjdeledi. Başına gelecek olan bela insanların onun yöneticiliğinde ihtilaf edip, ayaklanmaları ve evinde onu öldürmeleridir. Öyle ki Medine'deki evine girip, Allah’ın Kitabı önünde olduğu halde Kur'ân okurken onu (şehit ettiler) öldürdüler.

http://www.sunnah.global/hadeeth/tr/show/3073